1228 (2021-2022) – Nr. 3
ingediend op 17 mei 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Karin Brouwers en Katia Segers

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie,
wat betreft de gedeeltelijke omzetting
van richtlijn (EU) 2019/882
van het Europees Parlement
en de Raad van 17 april 2019
betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften
voor producten en diensten,
en tot wijziging van het decreet van 12 februari 2021
houdende wijziging
van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie
met betrekking tot de landelijke
en regionale radio-omroeporganisaties
en de technische eindapparatuur
voor FM-radio-ontvangst
van radio-omroeporganisaties

Documenten in het dossier:
1228 (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

Vlaams Parlement

verzendcode: CUL

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Elisabeth Meuleman.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele, Manuela Van Werde;
Filip Brusselmans, Johan Deckmyn, Klaas Slootmans;
Karin Brouwers, Orry Van de Wauwer;
Steven Coenegrachts, Stephanie D'Hose;
Elisabeth Meuleman, Jeremie Vaneeckhout;
Hannes Anaf.

Plaatsvervangers:
Andries Gryffroy, Kathleen Krekels, Philippe Muyters, Kris Van Dijck, Karl Vanlouwe;
Immanuel De Reuse, Jan Laeremans, Ilse Malfroot;
Maaike De Rudder, Tinne Rombouts;
Els Ampe, Bart Tommelein;
Björn Rzoska, Tine Van den Brande;
Katia Segers.

Toegevoegde leden:
Tom De Meester.

INHOUD

I. Algemene bespreking 4
1. Toelichting 4
1.1. Situering 4
1.2. Definities 5
1.3. Nieuwe verplichtingen voor aanbieders van eindapparatuur en diensten 5
1.4. Uitzonderingen en randvoorwaarden 5
1.5. Randvoorwaarden 6
1.6. Inwerkingtreding en toezicht 6
1.7. Productplaatsing 6
1.8. Radio 7
2. Vragen en opmerkingen uit de commissie 7
2.1. Klaas Slootmans 7
2.2. Katia Segers 8
2.3. Karin Brouwers 8
2.4. Steven Coenegrachts 9
2.5. Marius Meremans 9
3. Antwoorden 10
II. Artikelsgewijze bespreking en stemming 11
III. Eindstemming 12
Gebruikte afkortingen 13
Tekst aangenomen door de commissie 14

Op donderdag 5 mei 2022 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten, en tot wijziging van het decreet van 12 februari 2021 houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie met betrekking tot de landelijke en regionale radio-omroeporganisaties en de technische eindapparatuur voor FM-radio-ontvangst van radio-omroeporganisaties.

I. Algemene bespreking

1. Toelichting

1.1. Situering

Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, kondigt aan dat het grootste deel van het voorliggende ontwerp van decreet bestaat uit de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn, en dus past in het beleid om de media almaar toegankelijker te maken voor mensen met een visuele, auditieve of andere beperking. Voor de Vlaamse Regering is dit een belangrijke prioriteit. Vandaar dat het voorliggende ontwerp van decreet ingaat op de oprechte zorgen van het Europese niveau.

Daarnaast strekt het ontwerp van decreet tot twee andere aanpassingen aan het Mediadecreet, waarvan de eerste de productplaatsing betreft en de tweede het radiolandschap.

De toegang tot audiovisuele media voor personen met een handicap is de voorbije jaren op Europees vlak geconcretiseerd in twee richtlijnen: de Audiovisuelemediadienstenrichtlijn en de Toegankelijkheidsrichtlijn. De AVMD-richtlijn regelt de toegankelijkheid van de audiovisuele mediadiensten zelf, en is in deze legislatuur al omgezet met een wijziging van onder andere artikel 151 van het Mediadecreet.

De Toegankelijkheidsrichtlijn regelt de toegankelijkheid van diensten die toegang verschaffen tot audiovisuele mediadiensten, bijvoorbeeld websites, onlinetoepassingen, elektronische applicaties op settopboxen, elektronische programmagidsen, mobiele applicaties en geconnecteerde televisiediensten. Ze regelt ook de toegankelijkheid van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten. Ook daarvan zijn settopboxen een voorbeeld. Dat een en ander technisch en gedetailleerd lijkt, neemt het grote belang van deze maatregelen voor heel wat mensen niet weg, analyseert minister Dalle.

De Toegankelijkheidsrichtlijn heeft als doel de werking van de eengemaakte markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten te verbeteren. In het bijzonder voorkomt en verwijdert ze de belemmeringen die uiteenlopende toegankelijkheidsvoorschriften in de lidstaten berokkenen aan het vrije verkeer van bepaalde toegankelijke producten en diensten. Op die manier werkt Europa aan een betere eengemaakte markt, waar de regels gunstig uitvallen voor personen met een handicap, die daardoor een betere toegang krijgen tot de audiovisuele mediadiensten. De Vlaamse Regering heeft in haar regeerakkoord opgenomen dat ze de Toegankelijkheidsrichtlijn zo strikt mogelijk wil omzetten, en heeft dat voornemen ten uitvoer gebracht met het voorliggende ontwerp van decreet.

Vervolgens overloopt minister Dalle de belangrijkste wijzigingen aan het Mediadecreet die het ontwerp van decreet voorstelt.

1.2. Definities

Het ontwerp van decreet voegt in artikel 2 van het Mediadecreet definities in die te maken hebben met de nieuwe toegankelijkheidsverplichtingen. De minister beperkt zich in zijn mondelinge toelichting tot een opsomming, aangezien de definities zelf in het ontwerp van decreet terug te vinden zijn. Het gaat om de definities van respectievelijk:
– eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten;
– tot televisiediensten toegang verschaffende diensten;
– personen met een handicap;
– micro-onderneming.

Minister Dalle wijst op het belang van aangescherpte definities om eventuele onzekerheid uit de weg te ruimen.

1.3. Nieuwe verplichtingen voor aanbieders van eindapparatuur en diensten

De verplichtingen die aanbieders van eindapparatuur en van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten moeten naleven met betrekking tot toegankelijkheid, zijn opgenomen in bijlage 1 van het Mediadecreet. Afdeling 1 en 2 van deze bijlage hebben betrekking op de toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparatuur. Afdeling 3 en 4 betreffen de toegankelijkheidsvoorschriften voor diensten.

Voor suggesties bij de invulling van de toegankelijkheidsvoorschriften die worden opgelegd in paragraaf 1 en 2 van het voorgestelde nieuwe artikel 214/2, verwijst minister Dalle naar de indicatieve voorbeelden in bijlage II bij de Toegankelijkheidsrichtlijn. De bijlage vermeldt onder meer:
– ervoor zorgen dat ondertiteling wordt doorgegeven via de decoder voor gebruik door doven;
– ervoor zorgen dat een blinde televisieprogramma's kan selecteren;
– de mogelijkheid ondersteunen om toegangsdiensten zoals ondertiteling, audiobeschrijving, auditieve ondertiteling en gebarentaal te selecteren, personaliseren en activeren, door een effectieve draadloze koppeling met hoortechnologieën mogelijk te maken of door gebruikersbesturing te bieden om deze toegangsdiensten voor audiovisuele mediadiensten te starten op hetzelfde niveau als de primaire mediabesturing.

Aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten moeten ook uitleggen op welke manier de diensten aan de toepasselijke toegankelijkheidsvereisten voldoen. Deze informatie wordt schriftelijk en mondeling aan het publiek ter beschikking gesteld, op een manier die toegankelijk is voor personen met een handicap. Deze modaliteiten zijn uitgewerkt in bijlage 2 bij het Mediadecreet.

1.4. Uitzonderingen en randvoorwaarden

De Toegankelijkheidsrichtlijn maakt bepaalde uitzonderingen op de toegankelijkheidsvoorschriften mogelijk. Zo worden micro-ondernemingen die tot televisiediensten toegang verschaffende diensten aanbieden, ervan vrijgesteld. Micro-ondernemingen die eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten aanbieden, moeten daarentegen wel de toegankelijkheidsvoorschriften naleven. Wanneer deze ondernemingen een beroep doen op de uitzondering van fundamentele wijziging of onevenredige last, zijn ze wel niet verplicht om hun beoordeling te documenteren. Wel moeten ze de feiten kunnen aangeven die relevant zijn voor deze beoordeling wanneer de VRM daarom verzoekt.

1.5. Randvoorwaarden

De toepasselijkheid van de toegankelijkheidsvoorschriften is afhankelijk van twee randvoorwaarden. Ten eerste mogen ze geen ingrijpende wijziging van een eindapparaat of dienst vereisen. Ten tweede mogen ze geen onevenredige last meebrengen voor de betrokken marktdeelnemers.

Om te bepalen of de toegankelijkheidsvoorschriften werkelijk een fundamentele wijziging of een onevenredige last teweegbrengen, moeten de betrokken aanbieders een beoordeling uitvoeren en documenteren, en de resultaten ervan vijf jaar bewaren. Ze moeten de beoordeling ten minste om de vijf jaar hernieuwen en een exemplaar van de beoordeling bezorgen aan de VRM wanneer die erom verzoekt.

Het is dus aan de marktdeelnemers zelf om te beoordelen of er sprake is van een ingrijpende wijziging of een onevenredige last. Marktdeelnemers die zich baseren op deze bepalingen in verband met een fundamentele wijziging of onevenredige last, moeten dit meedelen aan de VRM. Een exemplaar van de beoordeling moet echter uitsluitend op verzoek van de VRM worden bezorgd.

Minister Dalle benadrukt dat de uitzondering wegens onevenredige last op proportionele wijze moet worden toegepast. De uitzondering mag niet verder gaan dan het strikt noodzakelijke om die last met betrekking tot het eindapparaat of de dienst in kwestie in elk individueel geval te beperken. Zelfs als een aanbieder een toegankelijkheidsvoorschrift of een deel ervan niet kan volgen wegens de onevenredige last die het hem berokkent, moet hij nog steeds alle andere toegankelijkheidsvoorschriften of onderdelen ervan naleven waarvoor dit niet het geval is.

1.6. Inwerkingtreding en toezicht

De bepalingen ter omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn treden in werking op 28 juni 2025, op basis van artikel 31, 2, van deze richtlijn. Voor de aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten geldt een overgangsperiode, die afloopt op 28 juni 2030. Tot die datum mogen dienstverleners hun diensten blijven verlenen met gebruik van de eindapparaten die ze voor deze datum al rechtmatig gebruikten bij het verlenen van vergelijkbare diensten. Dienstverleningscontracten die afgesloten zijn voor 28 juni 2025, kunnen ongewijzigd blijven doorlopen tot hun verstrijktijd, zij het maximaal tot 28 juni 2030.

De VRM is verantwoordelijk voor de handhaving van de mediaregelgeving in de Vlaamse Gemeenschap en kan – naast de sancties die al vermeld zijn in artikel 228, eerste lid – voortaan ook doeltreffende herstelmaatregelen opleggen met het oog op de naleving van het voorgestelde nieuwe artikel 214/2 van het Mediadecreet.

1.7. Productplaatsing

Met een decreet van 19 maart 2021 heeft Vlaanderen de AVMD-richtlijn omgezet. Dat decreet heeft al een aantal aanpassingen doorgevoerd aan de bepalingen over productplaatsing in het Mediadecreet.

Minister Dalle citeert uit de memorie van toelichting bij het toenmalige ontwerp van decreet (*Parl.St.* Vl.Parl. 2020-21, nr. 644/1): "Uit overwegende 91 bij de AVMD2010 blijkt dat het gratis leveren van goederen of diensten, zoals rekwisieten en prijzen, alleen als productplaatsing dient te worden gekwalificeerd indien de betrokken goederen of diensten van grote waarde zijn. Aangezien de definitie van productplaatsing niet gewijzigd is in AVMD2018, blijft deze overwegende relevant bij de toepassing van artikel 11 AVMD2010. Dit impliceert dat het gratis ter

beschikking stellen van goederen en diensten geen productplaatsing is, tenzij het gaat om goederen of diensten van grote waarde."

Op dat moment had de regering nog niet bepaald wat moet worden verstaan onder 'van grote waarde'. Om rechtszekerheid te creëren introduceert het voorliggende ontwerp van decreet het principe 'van grote waarde' in de tekst van artikel 99 van het Mediadecreet en krijgt de Vlaamse Regering de opdracht om het concept 'goederen of diensten van grote waarde' verder in te vullen.

1.8. Radio

Tot slot bevat het ontwerp van decreet enkele bepalingen die betrekking hebben op radio-omroeporganisaties. Het strekt met name tot enkele wetgevingstechnische aanpassingen. Zo wordt, in overeenstemming met de omzendbrief Wetgevingstechniek 2019/4 van de Vlaamse Regering, het woord 'intrekken' van erkenningen, zendvergunningen en licenties door de Vlaamse Regulator voor de Media in bepaalde artikelen vervangen door het 'opheffen' ervan.

In artikel 145, 2, a), in fine wordt de term 'regionale' heringevoerd.

Artikel 134, §6, van het Mediadecreet werd recent vervangen op basis van het decreet van 12 februari 2021. Uit signalen van de sector bleek dat de combinatie van deze nieuwe bepaling met artikel 228 van het Mediadecreet tot onduidelijkheid aanleiding kon geven. Minister Dalle merkt op dat zoiets natuurlijk niet de bedoeling kan zijn. Vandaar dat een wijzigingsbepaling teruggrijpt naar de vroegere formulering van artikel 134, tweede lid, eerste zin, van het Mediadecreet.

Ook artikel 139 van het Mediadecreet zal met het ontwerp van decreet een wijziging ondergaan. Het Mediadecreet bevat een bepaling voor de netwerkradio's en lokale radio's dat ze van bepaalde onderdelen uit hun erkenningsdossier niet mogen afwijken. Voor de landelijke radio-omroeporganisaties bevat het dit verbod niet. Door de wijziging zullen de landelijke radio-omroeporganisaties zich gedurende de duur van de erkenning moeten houden aan de volgende aanvullende kwalificatiecriteria: de concrete invulling van het programma-aanbod en de verwezenlijkingen, plannen, intenties, en engagementen rond digitale radio-uitzendingen via DAB+ en andere vormen van digitale radio.

2. Vragen en opmerkingen uit de commissie

2.1. Klaas Slootmans

Klaas Slootmans kondigt aan dat het Vlaams Belang dit technische ontwerp van omzettingsdecreet zal goedkeuren. Wel brengt het commissielid enkele SARC-opmerkingen onder de aandacht. Zo wees de adviesraad op onduidelijkheid bij de uitvoering. Hoe technisch en gedetailleerd het ontwerp van decreet ook opgevat mag zijn, toch blijven er vragen bij de implementatie, waarover de SARC dringend overleg vraagt bij zowel grote als kleine belangenorganisaties opdat ze goed begeleid de uitvoering kunnen toepassen. Zal minister Dalle ingaan op die suggestie, en op welke manier dan concreet? In het parlementaire dossier maakt de Vlaamse Regering gewag van overleg met NOOZO, maar de SARC vraagt om ook de microondernemingen erbij te betrekken. De consequenties kunnen verregaande investeringen vergen van de spelers op het terrein. Niemand zal de geest van het ontwerp van decreet betwisten, maar de budgettaire repercussies verdienen toch de nodige aandacht en begeleiding.

2.2. Katia Segers

Katia Segers kondigt de steun van Vooruit aan voor het ontwerp van decreet en de essentiële doelstelling van een verbeterde toegankelijkheid. Ze sluit zich aan bij de vraag van de SARC naar verduidelijking. Zo vindt de adviesraad het niet duidelijk welke uitzonderingen er mogelijk zijn met betrekking tot artikel 13. Katia Segers steunt zijn vraag om de resterende praktische vragen in de uitvoeringsbesluiten te verduidelijken, in een gezamenlijke concrete interpretatie door de regering en de VRM.

Ten tweede vraagt de sectorraad dat de regering de dialoog aangaat met de belangenorganisaties, die een duidelijk standpunt hebben geformuleerd over de toegankelijkheid. Hun deskundigheid en expertise kunnen in dit dossier heel waardevol zijn.

Wat de productplaatsing betreft, zou Katia Segers het uitblijven van een definitie van 'van grote waarde' als heel problematisch hebben ervaren. De SARC stelt voor om een percentage van de waarde op basis van de productiekosten in aanmerking te nemen. Minister Dalle heeft nu aangekondigd dat hij de definities zal aanpassen. Ook de Raad van State heeft op het belang van een definiëring van dit begrip gewezen. Zoniet zou het heel onduidelijk blijven. In de code voor influencers zal er overigens geen dergelijke beperking zijn, waardoor de code productplaatsing van gelijk welk product betreft.

2.3. Karin Brouwers

Karin Brouwers spreekt de tevredenheid van de Cd&v-fractie uit over de tijdige omzetting van de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn in het Vlaamse Mediadecreet. In België is zoiets niet altijd even gebruikelijk, maar minister Dalle maakt er duidelijk een punt van.

Karin Brouwers kan zich vinden in de opmerkingen van de twee vorige sprekers met betrekking tot de concretisering die nog nodig is in de uitvoeringsbesluiten. Cd&v steunt de sectorraad Media van de SARC in zijn oproep om bij de uitvoering van het decreet in dialoog te treden met de belangenorganisaties. Ze hebben duidelijke standpunten geformuleerd over de toegankelijkheid en kunnen een waardevolle expertise en ervaringsdeskundigheid inbrengen in de verschillende stappen van het proces. Kan de minister al enig inzicht in het uitvoeringsproces verschaffen? Hoe zou hij het overleg organiseren?

Artikel 5 van het ontwerp van decreet strekt tot een uitzondering met betrekking tot de productplaatsing van goederen of diensten die gratis worden aangeboden. De Vlaamse Regering zal in een uitvoeringsbesluit moeten bepalen wat 'van grote waarde' is. Karin Brouwers citeert uit het SARC-advies: " (…) voor de bepaling van deze waarden te kijken naar de voorbeelden in andere landen, rekening houdend met de Vlaamse context wat betreft productiebudgetten en kijkcijfers. De raad stelt voor goederen of diensten te kwalificeren als 'van grote waarde' wanneer deze, alle leveranciers van deze goederen samen genomen, meer bedragen dan 2 procent van het productiebudget, zonder dat de waarde hiervan lager kan zijn dan 1500 euro. Gezien de productiebudgetten in Vlaanderen standaard een stuk lager liggen dan in onze buurlanden, is het objectief verantwoord om een hoger liggend percentage van het productiebudget te hanteren om een gelijkaardig resultaat te bekomen. Wat het absoluut bedrag betreft, lijkt verantwoord dat dit wat hoger ligt dan bijvoorbeeld in Nederland om rekening te houden met de zeer lage Vlaamse productiebudgetten voor audiovisuele producties voor online exploitatie. Ook naar het voorbeeld van ons omringende landen, stelt de sectorraad voor om producten die gratis ter beschikking worden gesteld onder de vorm van bruikleen en waarvan een merk niet herkenbaar in beeld komt uitdrukkelijk uit te sluiten van de defini-

tie van productplaatsing of minstens toe te laten als 'niet van grote waarde'. De sectorraad hoopt dat met een duidelijke definitie van het begrip 'niet van grote waarde' eindelijk rechtszekerheid ontstaat voor mediabedrijven. De raad vraagt de regering wel om periodiek te onderzoeken wat de impact van deze regeling is op de aanwezigheid en zichtbaarheid van merken in met name informatie-, kinder- en consumentenprogramma's."

Wat is het standpunt van minister Dalle over dit concrete voorstel van de Mediaraad? Aan welke criteria denkt hij om 'goederen en diensten van grote waarde' in het uitvoeringsbesluit af te bakenen? Met wie plant hij overleg in de totstandkoming van het uitvoeringsbesluit?

Voorts heeft de SARC gevraagd om de impact van deze nieuwe regeling achteraf te onderzoeken. Is minister Dalle hiertoe bereid? Hoe zou dit onderzoek dan gebeuren?

2.4. Steven Coenegrachts

Steven Coenegrachts betuigt de volle steun van Open Vld voor het ontwerp van decreet, dat in grote mate neerkomt op een uitvoering en omzetting van wat Europa oplegt. In dit geval is de fractie tevreden over het opgelegde, waarin ook voor een deel de liberalisering van de markt vervat zit. Tegenover vrij verkeer van producten en diensten staat Open Vld altijd positief.

Het commissielid vindt het een goede zaak dat Vlaanderen ook weer niet verder gaat dan wat Europa voorschrijft, en daarmee het principe van 'no gold plating' huldigt.

In de concrete uitvoering is voor de VRM de belangrijke rol weggelegd om de nodige interpretatie te verzorgen van ruime begrippen als bijvoorbeeld 'de fundamentele wijzigingen van de wezenlijke aard'. Zou het de regulator niet met een al te hoge werkdruk opzadelen als de regering dit alles zonder meer aan hem overlaat? Heeft de regering de VRM al geconsulteerd over de eventuele nood aan verdere duiding in uitvoeringsbesluiten of interpretaties? Of wil minister Dalle die opdracht toch helemaal aan de VRM toevertrouwen? Kan de regulator die werkdruk dan aan?

2.5. Marius Meremans

Marius Meremans kondigt de volle steun van de N-VA aan voor de belangrijke omzetting met het oog op de stimulering en ondersteuning voor mensen met een beperking tot de mediadiensten. Toch heeft de fractie ook enkele vragen.

Het voorliggende ontwerp van decreet legt een maximumomzet en -balanstotaal van 2 miljoen euro vast voor micro-ondernemingen. In het wetboek Vennootschappen, waaraan ook het VLAIO refereert, is dat maximum echter 700.000 euro voor de omzet en 350.000 euro voor het balanstotaal. Vanwaar dat verschil? Zouden die verschillende definities problemen kunnen veroorzaken? Marius Meremans denkt aan de aanvragen van vrijstelling op bepaalde voorschriften in het kader van overlast, zoals beschreven in artikel 13 van het ontwerp van decreet.

Sommige bepalingen in het ontwerp van decreet lijken in te spelen op de recente beautycontest voor landelijke radio-omroeporganisaties. Zo strekt artikel 7 van het ontwerp van decreet tot een vervanging van artikel 139 van het Mediadecreet. Dat artikel 139 bepaalt dan dat wijzigingen aan de media-ervaring in verband met het kwalificatiecriterium, vermeld in artikel 138, §2, tweede lid, van het Mediadecreet, niet langer aan de VRM gemeld hoeven te worden. De memorie van toelichting motiveert dit door te stellen dat het personeelsbeleid betreft. Heeft het echter ook betrekking op meldingen van media-ervaring in de kaders van de nieuwsredactie? Zo ja, dan wordt het mogelijk om in een beautycontest de minimale ervaringsver-

eiste in de samenstelling van een nieuwsredactie, na toekenning van een frequentie, zonder enige vermelding aan de VRM naar beneden bij te stellen. De N-VA zou zoiets een onwenselijk gevolg van deze bepaling vinden. Vanwaar die wijziging aan het kwalificatiecriterium?

3. Antwoorden

Minister *Benjamin Dalle* noemt het een bewuste keuze van de Vlaamse Regering om bepaalde zaken niet te concretiseren of met voorbeelden te illustreren, zoals de SARC nochtans adviseert. De regering wil immers kunnen inspelen op toekomstige technologische evoluties, en ook voor de mediaspelers die gelegenheid behouden zien.

De minister vindt het maar evident dat NOOZO, GRIP en eventuele andere spelers met relevante opmerkingen bij het proces betrokken worden. Naast het deel van het werk dat in het parlement wordt behandeld, moet de regering ook nog de besluiten voorbereiden. Op sommige punten is dat proces al vergevorderd, maar er is nog een weg af te leggen. Het is inderdaad de intentie om het BVR aan de SARC voor te leggen. Met betrekking tot de productplaatsing heeft de SARC al een concrete piste naar voren geschoven, die de regering grondig heeft bekeken.

Naast – uiteraard – de omroepen, zijn ook influencers die onder het toepassingsgebied vallen, gevat door het ontwerp van decreet.

Karin Brouwers vroeg om de uitzonderingen te motiveren met betrekking tot de productplaatsing van producten met een kleinere waarde. Een dergelijke bepaling is niet nieuw en komt al op twee plaatsen voor. Ten eerste stelt de AVMD-richtlijn van 2010 dat het gratis leveren van goederen en diensten, zoals rekwisieten en prijzen, alleen de kwalificatie van productplaatsing krijgt wanneer ze van grote waarde zijn. Ten tweede heerste er een grote onduidelijkheid over de toepasbaarheid van die overweging, aangezien ze bij de omzetting van de AVMD-richtlijn niet in de memorie van toelichting en evenmin in het decreet zelf vermeld was. Het vermelde decreet van 19 maart 2021 bevatte een aantal bepalingen met betrekking tot de productplaatsing. De memorie van toelichting stelde dat de overweging nog relevant bleef bij de toepassing van de artikelen uit de AVMD-richtlijn. Om alle onzekerheden weg te nemen en met het oog op de rechtszekerheid wordt het principe nu ingevoerd in de tekst van artikel 99 van het Mediadecreet. Daardoor krijgt de Vlaamse Regering de opdracht om het concept 'goederen en diensten van grote waarde' verder in te vullen. Het advies van de Raad van State maakt die nood aan rechtszekerheid eveneens duidelijk.

Steven Coenegrachts polste naar de gevolgen voor de VRM. Minister Dalle verwacht geen grote impact op de werklast van de regulator en zal met hem in contact blijven om het takenpakket, dat met de omzetting van de AVMD-richtlijn sterk is uitgebreid, haalbaar te houden binnen de bestaande werking.

Aan Marius Meremans bevestigt de minister dat het voorliggende ontwerp van decreet een andere definitie van micro-onderneming gebruikt dan die in het federale Wetboek van vennootschappen en verenigingen. De definitie in het ontwerp van decreet neemt immers die uit artikel 3, 23, van de Toegankelijkheidsrichtlijn over: een onderneming met minder dan tien werknemers en een jaaromzet of een jaarlijks balanstotaal van ten hoogste 2 miljoen euro. De minister beseft dat er een verschil bestaat tussen de twee definities, maar vindt het verantwoord om de Europese richtlijn op deze manier uit te voeren. Hij verwacht dat het ook duidelijk zal zijn voor de betrokken spelers, die soms multinationaal gericht zijn en vertrouwd met de teksten van het decreet. Die voorwaarden moeten in het kader van de Europese harmonisatie en vrijmaking van de markt gelijk zijn in de verschillende EU-landen.

Op de tweede vraag van hetzelfde commissielid antwoordt de minister dat er geen enkele link bestaat tussen het voorgestelde artikel 139 en de recente beautycontest. Hij verduidelijkt dat het hier louter om een meldingsplicht gaat, dus niet over een mogelijkheid om iets al dan niet goed te keuren. Het tweede lid van het nieuwe artikel 139 bepaalt waarvan mag worden afgeweken. Doordat de media-ervaring niet wordt opgenomen in die opsomming, kan de indruk ontstaan dat daarop geen afwijking mogelijk is. De memorie van toelichting motiveert dit door het te kaderen in het personeelsbeleid. Wijzigingen aan media-ervaringen gebeuren immers al direct bij de erkenning. Elke dag dat iemand na de erkenning bij een radio-omroep blijft werken, neemt zijn ervaring immers toe. Bijgevolg wijzigt die ervaring elke dag, wat uiteraard niet telkens opnieuw kan worden gemeld. De foto van de media-ervaring is alleen van belang op het moment dat het dossier wordt beoordeeld. Vandaar deze bepalingen en hun toelichting, besluit minister Dalle.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 tot en met 12

Artikel 1 tot en met 12 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 13

Amendement nr. 1, voorgesteld door Karin Brouwers, Wilfried Vandaele, Steven Coenegrachts, Marius Meremans, Orry Van de Wauwer en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 13 te wijzigen.

Karin Brouwers licht toe dat het amendement een technische rechtzetting invoert. Het komt neer op de wijziging van 'afdeling 1' in 'afdeling 1 en 2' in de voorgestelde tekst van artikel 214/2, §1, van het Mediadecreet.

Amendement nr. 2, voorgesteld door Karin Brouwers, Wilfried Vandaele, Steven Coenegrachts, Marius Meremans, Orry Van de Wauwer en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 13 te wijzigen.

Karin Brouwers licht toe dat het amendement een technische rechtzetting invoert. Het komt neer op de wijziging van 'afdeling 2 en 3' in 'afdeling 3 en 4' in de voorgestelde tekst van artikel 214/2, §2, eerste lid, van het Mediadecreet.

Amendement nr. 3, voorgesteld door Karin Brouwers, Wilfried Vandaele, Steven Coenegrachts, Marius Meremans, Orry Van de Wauwer en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 13 te wijzigen.

Karin Brouwers licht toe dat het amendement in de voorgestelde tekst van artikel 214/2, §3, zesde lid, van het Mediadecreet het woord 'producten' vervangt door het woord 'eindapparatuur'. Het woord 'producten' staat in de Algemene Toegankelijkheidsrichtlijn, die voor verschillende sectoren geldt. In de context van het Mediadecreet is 'eindapparatuur' echter de precieze term.

De amendementen nr. 1, 2 en 3 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 13 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 14 tot en met 20

Artikel 14 tot en met 20 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 21

Amendement nr. 4, voorgesteld door Karin Brouwers, Wilfried Vandaele, Steven Coenegrachts, Marius Meremans, Orry Van de Wauwer en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 21 te wijzigen.

Karin Brouwers legt uit dat het om een verduidelijking in de overgangsbepalingen gaat, namelijk dat artikel 4 van het ontwerp van decreet in werking treedt op 9 mei 2021. Het is nodig om dat expliciet te vermelden, zoals wordt uitgelegd in de schriftelijke toelichting bij het amendement.

Amendement nr. 4 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen

Het aldus geamendeerde artikel 21 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Elisabeth MEULEMAN,
voorzitter

Karin BROUWERS
Katia SEGERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

AVMD	audiovisuele mediadiensten
BVR	besluit van de Vlaamse Regering
DAB	digital audio broadcasting
GRIP	Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap
NOOZO	Niets Over Ons Zonder Ons
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (= Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media)
VLAIO	Agentschap Innoveren en Ondernemen
VRM	Vlaamse Regulator voor de Media

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Art. 2. Aan artikel 1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, vervangen bij het decreet van 13 juli 2012, worden een punt 4° en een punt 5° toegevoegd, die luiden als volgt:

"4° richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie;
5° richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten.".

Art. 3. In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 7 december 2018 en 19 maart 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 7°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"7°/2 eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten: elke soort apparatuur voor gebruik door consumenten met als voornaamste functie het verlenen van toegang tot televisiediensten;";

2° er wordt een punt 21°/0 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"21°/0 micro-onderneming: onderneming met minder dan tien werknemers en een jaaromzet of een jaarlijks balanstotaal van maximaal 2 miljoen euro;";

3° er wordt een punt 29°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"29°/1 personen met een handicap: personen met langdurige fysieke, mentale, intellectuele of zintuiglijke beperkingen die in hun interactie te kampen hebben met diverse drempels die hen kunnen beletten volledig, effectief en op voet van gelijkheid met anderen in de samenleving te participeren;";

4° er wordt een punt 45°/0 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"45°/0 tot televisiediensten toegang verschaffende diensten: diensten die door middel van elektronische communicatienetwerken worden uitgezonden en die gebruikt worden om kennis te nemen van televisiediensten, ze te kiezen, er informatie over te ontvangen en ze te bekijken, alsmede alle beschikbaar gemaakte functies, zoals ondertiteling, audiobeschrijving, auditieve ondertiteling en gebarentaal, die resulteren uit het toepassen van maatregelen voor het toegankelijk maken van die diensten conform artikel 151. De tot televisiediensten toegang verschaffende diensten omvatten ook elektronische programmagidsen;".

Art. 4. In artikel 98/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2021, worden de woorden "na de inwerkingtreding van dit decreet" vervangen door de woorden "vanaf 9 mei 2021".

Art. 5. Aan artikel 99 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2021, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Goederen en diensten gratis ter beschikking stellen wordt alleen als productplaatsing gekwalificeerd als het gaat om goederen of diensten van grote waarde. De Vlaamse Regering bepaalt nadere criteria met betrekking tot de kwalificatie van goederen en diensten van grote waarde.".

Art. 6. In artikel 134 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 februari 2021, wordt paragraaf 6 vervangen door wat volgt:

"§6. Als de landelijke, netwerk- of lokale radio-omroeporganisatie één jaar na de datum van de ingang van de erkenning nog niet uitzendt, kan de Vlaamse Regulator voor de Media de erkenning opheffen.".

Art. 7. Artikel 139 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 139. De landelijke radio-omroeporganisaties houden zich, nadat ze een erkenning hebben gekregen, voor de volledige duur van de erkenning aan de basisvoorwaarden, vermeld in artikel 137 en 138, in overeenstemming waarmee de Vlaamse Regering de erkenning heeft uitgereikt.

De landelijke radio-omroeporganisaties die, nadat ze de erkenning hebben verkregen, wijzigingen willen aanbrengen in de gegevens die zijn vermeld in de offerte die ze hebben ingediend, waardoor wordt afgeweken van het aanvullende kwalificatiecriterium, vermeld in artikel 138, §2, tweede lid, 1°, over het zendschema en van de aanvullende kwalificatiecriteria, vermeld in artikel 138, §2, tweede lid, 3°, 4° en 5°, brengen de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. De kennisgeving wordt conform artikel 219 gedaan.

In afwijking van het eerste en het tweede lid wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van de wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur en worden die aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd. Bij de beoordeling van de wijzigingen houdt de Vlaamse Regering rekening met het in stand houden van het pluralisme en de diversiteit in het radiolandschap.".

Art. 8. In artikel 170 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt het woord "intrekken" vervangen door het woord "opheffen";

2° in paragraaf 3 wordt het woord "intrekking" vervangen door het woord "opheffing".

Art. 9. In artikel 176/2, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2021, worden de woorden "de datum van inwerkingtreding van dit decreet" vervangen door de datum "9 mei 2021".

Art. 10. In artikel 193, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt het woord "intrekken" telkens vervangen door het woord "opheffen".

Art. 11. In artikel 201, §1, tweede en derde lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "intrekken" telkens vervangen door het woord "opheffen".

Art. 12. In artikel 214/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, worden de woorden "eindgebruikers met een handicap" vervangen door de woorden "personen met een handicap".

Art. 13. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 12 februari 2021, wordt een artikel 214/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 214/2. §1. Eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten die vanaf 28 juni 2025 in de handel wordt gebracht, voldoet aan de toegankelijkheidsvoorschriften die zijn opgenomen in afdeling 1 en 2 van bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd.

§2. Tot televisiediensten toegang verschaffende diensten die vanaf 28 juni 2025 aan consumenten worden geleverd, voldoen aan de toegankelijkheidsvoorschriften die zijn opgenomen in afdeling 3 en 4 van bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd.

Aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten stellen conform bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd, de vereiste informatie op en leggen uit op welke manier de diensten aan de toepasselijke toegankelijkheidsvereisten voldoen. De informatie wordt schriftelijk en mondeling aan het publiek ter beschikking gesteld, op een manier die toegankelijk is voor personen met een handicap. De aanbieders bewaren de informatie zolang de dienst in werking is.

Micro-ondernemingen die de diensten, vermeld in het eerste lid, aanbieden, worden vrijgesteld van de toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in het eerste lid, en van elke verplichting in verband met de naleving van die voorschriften.

§3. De toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in paragraaf 1 en 2, zijn uitsluitend van toepassing voor zover de naleving ervan geen van de volgende gevolgen heeft:
1° ze vereisen geen ingrijpende wijziging van een eindapparaat of dienst, die resulteert in een fundamentele wijziging van de wezenlijke aard ervan;
2° ze leveren geen onevenredige last op voor de betrokken aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten en aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten.

Aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten en aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten voeren een beoordeling uit om te kunnen bepalen of het naleven van de toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in paragraaf 1 en 2, tot een fundamentele wijziging leidt of, conform de criteria die zijn opgenomen in bijlage 3, die bij dit decreet is gevoegd, een onevenredige last als vermeld in het eerste lid, 2°, oplevert.

De Vlaamse Regering kan nadere regels publiceren betreffende de beoordeling van de fundamentele wijziging, vermeld in het eerste lid, 1°, en kan nadere invulling geven aan de criteria voor de beoordeling van de onevenredige last, vermeld in het eerste lid, 2°, opgenomen in bijlage 3.

De aanbieders, vermeld in het tweede lid, documenteren hun beoordeling. Ze bewaren alle relevante resultaten gedurende een periode van vijf jaar nadat, naargelang van het geval, een eindapparaat voor het laatst op de markt is aangeboden of een dienst voor het laatst op de markt is verleend. Ze verstrekken aan de Vlaamse Regulator voor de Media, op zijn verzoek, een exemplaar van die beoordeling.

De aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten die een beroep doen op het eerste lid, 2°, om de toegankelijkheidsvoorschriften, ver-

meld in paragraaf 1 en 2, niet toe te passen, vernieuwen in al de volgende gevallen voor elke categorie of soort dienst hun beoordeling van de onevenredige last:
1° naar aanleiding van een wijziging van de aangeboden dienst;
2° op verzoek van de Vlaamse Regulator voor de Media;
3° in ieder geval ten minste om de vijf jaar.

Micro-ondernemingen die zich met eindapparatuur bezighouden, zijn uitgezonderd van de verplichting om hun beoordeling te documenteren. Als de Vlaamse Regulator voor de Media er echter om vraagt, verstrekken die micro-ondernemingen die een beroep doen op het eerste lid om de toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in paragraaf 1 en 2, niet toe te passen, aan de Vlaamse Regulator voor de Media de feiten die relevant zijn voor de beoordeling, vermeld in het tweede lid.

Aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten en aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten, met uitzondering van micro-ondernemingen, die voor een specifiek eindapparaat of specifieke dienst een beroep doen op het eerste lid om de toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in paragraaf 1 en 2, niet toe te passen, brengen de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte.

§4. Als aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten en aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten uit andere bronnen dan hun eigen middelen financiering ontvangen om de toegankelijkheid te verbeteren, ongeacht of het om publieke of particuliere financiering gaat, kunnen ze geen beroep doen op paragraaf 3, eerste lid, 2°, om de toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in paragraaf 1 en 2, niet toe te passen.

§5. In afwijking van paragraaf 1 en 2 mogen aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten gedurende een overgangsperiode die afloopt op 28 juni 2030, hun diensten blijven verlenen met gebruik van de eindapparaten die ze voor die datum al rechtmatig gebruikten bij het verlenen van vergelijkbare diensten.

Dienstverleningscontracten die de aanbieders, vermeld in het eerste lid, gesloten hebben voor 28 juni 2025, kunnen ongewijzigd blijven doorlopen totdat ze verstrijken, evenwel uiterlijk tot vijf jaar na die datum.”.

Art. 14. In artikel 216, §4, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2021, worden de woorden “van dit artikel” opgeheven.

Art. 15. In artikel 218, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2021, wordt het woord “intrekken” telkens vervangen door het woord “opheffen”.

Art. 16. In artikel 228 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2016 en 19 maart 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 5° en 6°, wordt het woord “intrekking” vervangen door het woord “opheffing”;

2° aan het eerste lid wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° doeltreffende herstelmaatregelen met het oog op de naleving van artikel 214/2.”;

3° in het tweede lid wordt het woord “intrekken” vervangen door het woord “opheffen”.

Art. 17. Aan hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 12 februari 2021, worden een bijlage 1 tot en met 3 toegevoegd, die als bijlage 1 tot en met 3 bij dit decreet zijn gevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 12 februari 2021 houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie met betrekking tot de landelijke en regionale radio-omroeporganisaties en de technische eindapparatuur voor FM-radio-ontvangst van radio-omroeporganisaties

Art. 18. Artikel 2 van het decreet van 12 februari 2021 houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie met betrekking tot de landelijke en regionale radio-omroeporganisaties en de technische eindapparatuur voor FM-radio-ontvangst van radio-omroeporganisaties wordt ingetrokken.

Art. 19. Artikel 13 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 13. In artikel 145, 2°, a), van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt de zinsnede ", regionale" tussen de woorden "landelijke" en "of netwerkradio-omroeporganisaties" opgeheven".

Art. 20. In artikel 23 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "2," opgeheven.

Hoofdstuk 4. Inwerkingtreding

Art. 21. Artikel 3, 12, 13, 16, 2°, en 17 treden in werking op 28 juni 2025.

Artikel 4 treedt in werking op 9 mei 2021.

BIJLAGE 1
bij het ontwerp van decreet

Bijlage 1
bij het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie:
Toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparatuur en diensten
als vermeld in artikel 214/2

Bijlage 1 bij decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten

Bijlage 1 bij het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Bijlage 1. Toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparatuur en diensten als vermeld in artikel 214/2

Afdeling 1. Algemene toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparatuur

Eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten wordt zodanig ontworpen en geproduceerd dat ze het te verwachten gebruik door personen met een handicap zo veel mogelijk bevordert, en gaat vergezeld, waar mogelijk in of op het eindapparaat, van toegankelijke informatie over de manier waarop ze werkt en over haar toegankelijkheidsfuncties.

1. Voorschriften over informatieverstrekking

a) De informatie over het gebruik van het eindapparaat die op het eindapparaat zelf is aangebracht, zoals etiketten, instructies en waarschuwingen, voldoet aan al de volgende voorwaarden:

1) ze is beschikbaar gesteld via meer dan één zintuiglijk kanaal;
2) ze is gepresenteerd op een begrijpelijke manier;
3) ze is gepresenteerd op een voor de gebruikers waarneembare manier;
4) ze is gepresenteerd met gebruikmaking van lettertypes in een geschikte grootte en vorm, rekening houdend met de te verwachten gebruiksomstandigheden en ook met gebruikmaking van voldoende contrast en een aanpasbare letter-, regel- en alinea-afstand.

b) Als de instructies voor het gebruik van een eindapparaat niet op het eindapparaat zelf zijn aangebracht, maar worden aangeboden bij het gebruik van het eindapparaat of op een andere wijze, zoals via een website, onder meer ten aanzien van de toegankelijkheidsfuncties van het eindapparaat, hoe ze geactiveerd worden en de interoperabiliteit ervan met hulpvoorzieningen, zijn die instructies bij het in de handel brengen openbaar toegankelijk, en voldoen ze aan al de volgende voorwaarden:

1) ze zijn beschikbaar gesteld via meer dan één zintuiglijk kanaal;
2) ze zijn gepresenteerd op een begrijpelijke manier;
3) ze zijn gepresenteerd op een voor de gebruikers waarneembare manier;
4) ze zijn gepresenteerd met gebruikmaking van lettertypes in een geschikte grootte en vorm, rekening houdend met de te verwachten gebruiksomstandigheden en ook met gebruikmaking van voldoende contrast en een aanpasbare letter-, regel- en alinea-afstand;
5) wat de inhoud betreft zijn ze weergegeven in tekstformats die in alternatieve hulpformats kunnen worden omgezet, zodat ze op verschillende manieren en via meer dan één zintuiglijk kanaal kunnen worden aangeboden;

6) ze zijn vergezeld van een alternatieve weergave van niet-tekstuele inhoud;
7) ze zijn vergezeld van een beschrijving van de gebruikersinterface van het eindapparaat, zoals gebruik, bediening en terugkoppeling, invoer en uitvoer, die wordt verstrekt conform punt 2. In de beschrijving wordt voor elk punt dat in punt 2 wordt vermeld, aangegeven of het eindapparaat al dan niet van die functies is voorzien;
8) ze zijn vergezeld van een beschrijving van de functionaliteit van het eindapparaat, namelijk het resultaat van functies die gericht zijn op de behoeften van personen met een handicap conform punt 2. In de beschrijving wordt voor elk punt dat in punt 2 wordt vermeld, aangegeven of het eindapparaat al dan niet van die functies voorzien is;
9) ze zijn vergezeld van een beschrijving van de software- en apparatuurinterface voor aansluiting van het eindapparaat op hulpapparaten. De beschrijving omvat een lijst van dergelijke hulpapparaten die tegelijkertijd met het eindapparaat zijn getest.

2. Ontwerp van de gebruikersinterface en van de functionaliteit

Het eindapparaat, met inbegrip van zijn gebruikersinterface, bevat kenmerken, elementen en functies waardoor personen met een handicap toegang hebben tot het eindapparaat, en het eindapparaat kunnen waarnemen, bedienen, begrijpen en controleren, doordat wordt gezorgd voor het volgende:

a) bij een eindapparaat dat zorgt voor communicatie, waaronder communicatie tussen personen, voor bediening, informatie, controle en oriëntatie, zijn die functies via meer dan één zintuiglijk kanaal mogelijk; daartoe behoort het aanbieden van alternatieven voor zien, horen, spraak en tactiele elementen;
b) bij een eindapparaat met een spraakfunctie zijn alternatieven voor spraak en steminvoer aanwezig voor communicatie, bediening, controle en oriëntatie;
c) bij een eindapparaat dat gebruik maakt van visuele elementen, zijn de functies flexibele vergroting, helderheid en contrast aanwezig voor communicatie, informatie en bediening, en er is interoperabiliteit met de programma’s en hulpapparaten voor navigatie door de interface;
d) bij een eindapparaat dat voor het overbrengen van informatie, het weergeven van een handeling, het vragen om een reactie of het identificeren van elementen gebruik maakt van kleur, is er een alternatief voor kleur voorhanden;
e) bij een eindapparaat dat voor het overbrengen van informatie, het weergeven van een handeling, het vragen om een reactie of het identificeren van elementen gebruik maakt van auditieve signalen, is er een alternatief voor auditieve signalen voorhanden;
f) bij een eindapparaat dat gebruik maakt van visuele elementen, zijn er flexibele manieren voorhanden zijn om de helderheid van het beeld te verbeteren;
g) bij een eindapparaat dat gebruik maakt van auditieve elementen, zijn er functies voor volume- en snelheidsregeling door de gebruiker voorhanden, en ook verbeterde audiofuncties, zoals vermindering van geluidsinterferentie van producten in de nabijheid en functies voor een helder geluid;

h) bij een eindapparaat met manuele bediening en controle zijn er alternatieven voor sequentiële controle en alternatieven voor fijnmotorische controle voorhanden, waarbij wordt vermeden dat voor het gebruik simultane controle nodig is, en wordt gebruikgemaakt van via tast te onderscheiden onderdelen;
i) het eindapparaat heeft geen bedieningswijzen waarbij grote reikwijdte en veel kracht nodig zijn;
j) het eindapparaat kan niet tot aanvallen van fotosensitieve epilepsie leiden;
k) het eindapparaat beschermt de privacy van de gebruiker bij het gebruik van de toegankelijkheidsfuncties;
l) het eindapparaat biedt een alternatief voor biometrische identificatie en controle;
m) de functionaliteit van het eindapparaat is consistent en het biedt voldoende en flexibele interactietijd;
n) het eindapparaat is voorzien van software en apparatuur voor aansluiting van het eindapparaat op hulptechnologieën;
o) het eindapparaat beantwoordt aan de volgende specifieke voorschriften: eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten maakt voor personen met een handicap de door de verlener van de televisiedienst verstrekte toegankelijkheidscomponenten beschikbaar wat betreft toegang, keuze, controle en personalisering door gebruikers en wat betreft transmissie naar hulpapparaten.

3. Ondersteunende diensten

Als ondersteunende diensten, zoals helpdesks, callcenters, technische ondersteuning, bemiddelingsdiensten en opleidingsdiensten, beschikbaar zijn, verstrekken zij via toegankelijke communicatiemethoden informatie over de toegankelijkheid van het eindapparaat en de compatibiliteit ervan met hulptechnologieën.

Afdeling 2. Toegankelijkheidsvoorschriften in verband met eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten

Naast de voorschriften, vermeld in afdeling 1, worden de verpakking en de instructies van de eindapparaten die onder deze afdeling vallen, toegankelijk gemaakt om het te verwachten gebruik van de eindapparaten door personen met een handicap zo veel mogelijk te bevorderen. Dat houdt in:
a) de verpakking van het eindapparaat, met inbegrip van de daarin verstrekte informatie, bijvoorbeeld over openen, sluiten, gebruiken, verwijderen, en eventueel verstrekte informatie over de toegankelijkheidskenmerken van het eindapparaat, wordt toegankelijk gemaakt. Die toegankelijke informatie wordt, als dat mogelijk is, op de verpakking verstrekt;
b) de instructies voor installatie en onderhoud, opslag en verwijdering van het eindapparaat, die niet op het eindapparaat zelf staan, maar met andere middelen, zoals een website, beschikbaar worden gemaakt, zijn op het moment van het in de handel brengen van het eindapparaat openbaar beschikbaar en voldoen aan al de volgende voorschriften:
    1) ze zijn beschikbaar via meer dan één zintuiglijk kanaal;

2) ze worden op een begrijpelijke manier gepresenteerd;
3) ze worden gepresenteerd op een voor de gebruikers waarneembare manier;
4) ze worden gepresenteerd met gebruikmaking van een lettertype in een geschikte grootte en vorm, rekening houdend met de te verwachten gebruiksomstandigheden, en met gebruikmaking van voldoende contrast en ook van een aanpasbare letter-, regel- en alinea-afstand;
5) wat betreft de inhoud, worden de instructies aangeboden in tekstformats die in alternatieve hulpformats kunnen worden omgezet, zodat ze op verschillende manieren en via meer dan één zintuiglijk kanaal kunnen worden aangeboden;
6) bij de instructies met niet-tekstuele inhoud wordt een alternatieve weergave van die inhoud gevoegd.

Afdeling 3. Algemene toegankelijkheidsvoorschriften voor diensten

Om het te verwachten gebruik van de diensten door personen met een handicap zo veel mogelijk te bevorderen, wordt bij het verlenen van diensten gezorgd voor het volgende:

a) de eindapparaten die bij het verlenen van diensten worden gebruikt, zijn toegankelijk in overeenstemming met afdeling 1 van deze bijlage;
b) er wordt informatie verstrekt over het functioneren van de dienst en, als bij het verlenen van de dienst eindapparaten worden gebruikt, over de link naar die eindapparaten en ook informatie over de toegankelijkheidskenmerken en interoperabiliteit van die eindapparaten met hulpapparaten en voorzieningen, en wel als volgt:
    1) de informatie wordt via meer dan één zintuiglijk kanaal aangeboden;
    2) de informatie wordt op een begrijpelijke manier gepresenteerd;
    3) de informatie wordt op een voor de gebruikers waarneembare manier gepresenteerd;
    4) de informatie wordt, wat de inhoud betreft, beschikbaar gesteld in tekstformats die in alternatieve hulpformats kunnen worden omgezet, zodat ze door de gebruikers op verschillende manieren en via meer dan één zintuiglijk kanaal kunnen worden weergegeven;
    5) de informatie wordt gepresenteerd met gebruikmaking van een lettertype in een geschikte grootte en vorm, rekening houdend met de te verwachten gebruiksomstandigheden, en met gebruikmaking van voldoende contrast en ook van een aanpasbare letter-, regel- en alinea-afstand;
    6) niet-tekstuele inhoud wordt aangevuld met een alternatieve weergave van die inhoud;
    7) er wordt elektronische informatie verstrekt die nodig is om de dienst op een consistente en geschikte manier te kunnen leveren, en wel door die informatie waarneembaar, bedienbaar, begrijpelijk en robuust te maken;
c) websites, inclusief de daaraan gerelateerde onlinetoepassingen, en diensten op mobiele apparatuur, inclusief mobiele toepassingen, worden toegankelijk gemaakt op een consistente en geschikte manier, door ze waarneembaar, bedienbaar, begrijpelijk en robuust te maken;

d) als ondersteunende diensten zoals helpdesks, callcenters, technische ondersteuning, bemiddelingsdiensten en opleidingsdiensten, beschikbaar zijn, verstrekken ze via toegankelijke communicatiemethoden informatie over de toegankelijkheid van de dienst en de compatibiliteit ervan met hulptechnologieën.

Afdeling 4. Bijzondere toegankelijkheidsvoorschriften voor specifieke diensten

Tot televisiediensten toegang verschaffende diensten voldoen aan de volgende voorwaarden:

a) elektronische programmagidsen leveren die voor de gebruikers waarneembaar, bedienbaar, begrijpelijk en robuust zijn, en informatie verstrekken over de beschikbaarheid van toegankelijkheid;

b) zorg dragen voor volledige transmissie van de toegankelijkheidscomponenten van televisiediensten, zoals ondertiteling, audiobeschrijving, auditieve ondertiteling en gebarentaal, met passende kwaliteit voor accurate weergave, met synchronisatie van geluid en video, en met mogelijkheid tot weergave- en gebruikscontrole voor de gebruiker.

BIJLAGE 2
bij het ontwerp van decreet

Bijlage 2
bij het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie:
Informatie over diensten als vermeld in artikel 214/2, §2, tweede lid,
die aan toegankelijkheidsvoorschriften voldoen

Bijlage 2 bij het decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten

Bijlage 2 bij het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Bijlage 2. Informatie over diensten als vermeld in artikel 214/2, §2, tweede lid, die aan toegankelijkheidsvoorschriften voldoen

1. De aanbieder van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten neemt in de algemene voorwaarden of een gelijkwaardig document de informatie op waaruit blijkt dat de dienst aan de toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in artikel 214/2, die zijn opgenomen in bijlage 1, voldoet. Die informatie omvat een beschrijving van de toepasselijke voorschriften en heeft, voor zover dat relevant is voor de beoordeling, betrekking op het ontwerp en de werking van de dienst. De informatie omvat, als dat van toepassing is, al de volgende elementen:

a) een algemene beschrijving van de dienst die in toegankelijke formats is weergegeven;
b) de beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn om te begrijpen hoe de dienst werkt;
c) een beschrijving van de manier waarop de dienst voldoet aan de toepasselijke toegankelijkheidsvoorschriften, die zijn opgenomen in bijlage 1.

2. Om aan punt 1 van deze bijlage te voldoen, mag de aanbieder de geharmoniseerde normen en technische specificaties waarvan de referenties in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt, volledig of gedeeltelijk toepassen.

3. De aanbieder verschaft informatie waaruit blijkt dat de conformiteit van de dienst met punt 1 van deze bijlage en met de toepasselijke voorschriften, vermeld in artikel 214/2 van dit decreet, door het dienstverleningsproces en het toezicht daarop wordt gewaarborgd.

BIJLAGE 3
bij het ontwerp van decreet

Bijlage 3
bij het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie:
Criteria voor de beoordeling van de onevenredige last,
vermeld in artikel 214/2, §3

Bijlage 3 bij decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten

Bijlage 3 bij het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Bijlage 3. Criteria voor de beoordeling van de onevenredige last vermeld in artikel 214/2, §3

Criteria voor het uitvoeren en documenteren van de beoordeling

1. Verhouding van de nettokosten van de naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften tot de totale kosten , met name de exploitatie- en investeringsuitgaven, van de vervaardiging, distributie of invoer van het eindapparaat voor, of het verlenen van de dienst aan, de marktdeelnemers

De volgende criteria worden gebruikt om de nettokosten voor de naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften te beoordelen:

a) criteria met betrekking tot de eenmalige organisatiekosten die in de beoordeling moeten worden meegenomen:
    1) kosten voor extra personeel met expertise op het gebied van toegankelijkheid;
    2) kosten voor opleiding van personeel en competentieverwerving op het gebied van toegankelijkheid;
    3) kosten voor de ontwikkeling van een nieuwe procedure ter integratie van toegankelijkheid in de productontwikkeling of dienstverlening;
    4) kosten voor de ontwikkeling van richtsnoeren inzake de toegankelijkheid;
    5) eenmalige kosten voor het leren begrijpen van de wetgeving over de toegankelijkheid;
b) criteria met betrekking tot de lopende productie- en ontwikkelingskosten die in de beoordeling moeten worden meegenomen:
    1) kosten voor het ontwerpen van de toegankelijkheidsfuncties van het eindapparaat of de dienst;
    2) kosten van de productieprocessen;
    3) kosten voor het testen van een eindapparaat of dienst op toegankelijkheid;
    4) kosten om documentatie samen te stellen.

2. De geraamde kosten en baten voor de marktdeelnemers, inclusief productieprocessen en investeringen, in verhouding tot de geraamde voordelen voor personen met een handicap, rekening houdend met aantal keer dat het specifieke eindapparaat of de specifieke dienst is gebruikt, en de frequentie van dat gebruik

3. Verhouding van de nettokosten van de naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften tot de netto-omzet van de marktdeelnemer

De volgende criteria worden gebruikt om de nettokosten van de naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften te beoordelen:

a) criteria met betrekking tot de eenmalige organisatiekosten die in de beoordeling moeten worden meegenomen:
    1) kosten voor extra personeel met expertise op het gebied van toegankelijkheid;
    2) kosten voor opleiding van personeel en competentieverwerving op het gebied van toegankelijkheid;
    3) kosten voor de ontwikkeling van een nieuwe procedure ter integratie van toegankelijkheid in de productontwikkeling of dienstverlening;
    4) kosten voor de ontwikkeling van richtsnoeren inzake toegankelijkheid;
    5) eenmalige kosten voor het leren begrijpen van de wetgeving over de toegankelijkheid;
b) criteria met betrekking tot de lopende productie- en ontwikkelingskosten die in de beoordeling moeten worden meegenomen:
    1) kosten voor het ontwerpen van de toegankelijkheidsfuncties van het eindapparaat of de dienst;
    2) kosten van de productieprocessen;
    3) kosten voor het testen van een eindapparaat of dienst op toegankelijkheid;
    4) kosten om documentatie samen te stellen.